

CROSSOVER

killthelogo

een niet zaa-je voor een groot p-iek

Wie herinnert zich .calibre nog, de Vlaamse crossoverband die aan het begin van de zeroes de hardcorescene rond Kontich achter zich liet en tekende bij Warner, een loeigroot major label? Voor wie waarde hecht aan nostalgie: het zijn mannen van die band die het verhaal van .calibre nu voortzetten in **killthelogo**. Gebleven is het gedachtengoed van .calibre en dat de nood daaraan anno 2021 groot is, vinden ook frontman Daniel Mies en gitarist Niko Poortmans. TEKST: BART NIJSSSEN

Al 25 jaar maken Poortmans en Mies samen muziek. Eerst in Facedown, een hardcoregezelschap met linkse idealen uit Kontich en de vooranger van .calibre. Met die band hadden de heren in 1998 via Genet Records al het album 'Beyond All Horizons' uitgebracht. Bewust werd de naam veranderd naar .calibre, op het moment dat de band tekende bij Warner. 'De schok was toen groot', zo herinnert Mies zich. 'Dat we met .calibre tekenden bij een majorlabel werd toen gezien als uitverkoop voor de duivel. Maar tegelijkertijd was dat wel een bewuste keuze van ons - ook nu weer trouwens -, omdat we reikwijdte wilden creëren.'

Nu vormen de twee de basis van killthelogo. De heren benadrukken dat het geen reünie betreft van .calibre, de band die rond 2002 veelvuldig met onder meer 'Karma' op TMF te zien was en na één album via Warner uit elkaar viel. Hoewel er duidelijk verwantschap is tussen .calibre en killthelogo - laatstgenoemde werd bijvoorbeeld vernoemd naar het enige album van .calibre en ook het logo is een voortzetting -, betreft het een vervolg. Poortmans: 'Voor ons was dat heel belangrijk, omdat we dit project voortzetten met een aantal nieuwe mensen en die hebben daar ook hun aandeel in.'

Die nieuwe mensen zijn drummer Jonas Sanders, gitarist Sven Leyemberg en bassist

Herwig Scheck, in wie de twee heren uiteindelijk een line-up vonden waarmee men nieuwe stappen kon zetten. Poortmans: 'We hebben achttien jaar lang niet kunnen doorstarten. We hebben dingen geprobeerd met andere drummers en dat voelde gewoon niet juist.' Mies: 'We hebben vanaf het begin gezegd dat een reünie van .calibre niet gaat gebeuren. Dat heeft denk ik deels ook gewoon te maken met de ego's, die gewoon niet goed meer konden samenwerken.' Poortmans, over de split destijds: 'Men denkt dan misschien: 'die band gaat nu al, na hun eerste plaat, uit elkaar.' Maar uiteindelijk waren wij wel al tien jaar in camionettes heel Europa rond aan het touren in de hardcorescene.'

BREDER, BERTIK

De heren kozen destijds bewust voor de stap naar een groot label met een breder bereik. En doen dat ook nu weer: met killthelogo zitten ze bij PIAS. Hoewel dat label misschien niet in één adem wordt genoemd met giganten als bijvoorbeeld Warner, het lijkt voor een band met linkse idealen soms nog steeds een duivels dilemma: enerzijds heeft killthelogo immers een boodschap die men wil verkondigen over anti-kapitalisme en consumptie. Anderzijds wil men zoveel mogelijk mensen

bereiken en daar heb je eigenlijk een groot label voor nodig, waarbij het natuurlijk wel draait om het grote geld en muziek ook gewoon business is. Poortmans: 'Bij Warner wisten we niet helemaal waar we in gerold waren. Er waren andere budgetten. En creatief gezien hadden we zeker wel onze inspraak, maar veel werd geregeld voor ons, zoals videoclipps. Dat is nu wel anders: het is heel hard werken, maar alles is wel door onze handen gegaan. Alles wat er grafisch gebeurt rond de band, muzikaal gezien, opname-technisch of qua videoclipps; alles wat wij produceren komt letterlijk vanuit deze vijf mensen. Dan ben je terug bij je roots, waar je destijds ooit begonnen bent.'

LINKS IDEALISME

Het linkse idealisme dat je heel nadrukkelijk terughoort op 'Reset', het debuut van killthelogo, is er dus eigenlijk altijd wel geweest. Voor Mies begon dat in de jaren 90 met Rage Against The Machine, een band waar killthelogo zeker raakvlakken mee heeft. 'Wij zijn inderdaad wraker geschoten ten tijde van Rage Against The Machine', zo verklaart de frontman. 'Ik was toen nog een jonge onnozelaar. Ik was echt geschokt door hun verhalen te horen. En nu wil ik niet beweren dat wij Rage zijn, want ook dat is voor ons

har
k

een ser
dezelfd
In de
coresce
tengoed
steeds c
heel ste
en de Li
aanslui
linkse i
hardoor
waren.
die zij a
verhaal
gankelij
brengen
door ee
we de z
een maj
gehoort

GENE

Band
werken
de jaren
Downs
Maar lo
veel die
terwijl
voor is.
haal var
een soo
De weel
van alle
geruime
midden
en verdr
de bevo
dat 99%
dat men
len. Je z
te mani
eenwor
Links er
zijn uit
dom vo
sen extr
stromen
daar me
hebben
naïef. D
dat alles
lief zijn
het mid
passief
of non-
bovenal
gewoon
begrijpe
gemeen
binnen
kunnen

TIGE

Powe
as one.
waarop
sten in p
je naar d

"We begrepen dat we in de hardcorescene voor het eigen koor aan het preken waren"

– Daniel Mies

een serieus altaar eigenlijk, maar het is zeker in dezelfde geest waarmee wij het willen doen.'

In de jaren daarna was de bloeiende hardcorescene van Kortich bepalend voor het gedachtegoed dat killthelogo er nu na al die jaren nog steeds op nahoudt. 'Die was in België in die tijd heel sterk en heel groot, vooral rond onze regio en de Lintfabriek', aldus Mies. 'Ik vond heel snel aansluiting bij die scene, waar heel veel van dat linkse idealisme zit. Maar we begrepen dat we in de hardcorescene voor het eigen koor aan het preken waren. We waren vooral dingen aan het herhalen die zij al lang wisten. Het was belangrijk om dat verhaal in een meer genuanceerde, een meer toegankelijke en behapbaardere manier naar buiten te brengen, anders wordt het ook niet geconsumeerd door een majorpubliek. Wij kijken ook nu weer of we de zaden van die waarden geplant krijgen bij een major publiek dat daar nog totaal niet van heeft gehoord.'

GEMEENSCHAPPELIJKE GROND

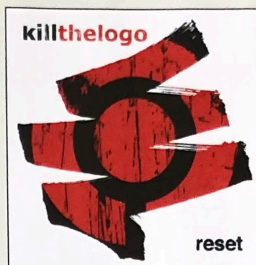
Bands die zo nadrukkelijk hun activisme verwerken in hun muziek als killthelogo doet: in de jaren 90 had je Rage Against The Machine, Downset en One Minute Silence bijvoorbeeld. Maar los van Fever 333 zijn er anno 2021 niet veel die ook nog een behoorlijk publiek bereiken, terwijl de voedingsbodem er anno nu wel degelijk voor is. Mies: 'Ik denk in de basis dat het een verhaal van alle generaties is. Maar ik voel alleszins een soort moeheid. De weerstand van mensen is op. De weerbaarheid is op. Mensen hebben heel lang van alles kunnen slikken. De lagere klasse was al geruime tijd uitgehold, maar kreeg geen stem. De middenklasse is ondertussen stilletjes aan verder en verder uitgehold. Het ziet ernaar uit dat 1% van de bevolking straks effectief alles gaat bezitten en dat 99% nog minder dan nu gaat hebben. Ik denk dat mensen dat stilletjes aan echt beginnen te voelen. Je ziet dat bij protestmarsen die zich beginnen te manifesteren. Dat is waar wij voor staan: de eenwording van de gemeenschappelijke grond. Links en rechts. Kijk, mensen die extreemrechts zijn uit racistische overwegingen: dat is gewoon dom voor mijn gevoel. Maar er zijn heel veel mensen extreemrechts omdat ze het systeem gewoon strontmoe zijn. En dat is voor hen een manier om daar mee om te gaan of om er een weerwoord op te hebben. Extreemlinks is op zijn beurt soms zeer naïef. Doet dat vanuit een goede inborst. Denkt dat alles nog altijd goed komt als we maar extreem lief zijn voor elkaar. De waarheid ligt uiteraard in het midden. De waarheid ligt in een soort groeiend passief verzet. Alle passieve dingen, deconsumptie of non-actie die we kunnen doen om de macht van bovenaf te ondermijnen, moeten we doen. Het is gewoon belangrijk dat we elkaar altijd beter leren begrijpen: dat extreemlinks en extreemrechts die gemeenschappelijke grond beginnen te vinden en binnen al die polarisering toch iets constructiefs kunnen doen. Dát is de opdracht.'

TEGEN ELKAAR OPGEPLAAT

Power to the people. Strength in numbers. Riot as one. Zonder verdeeldheid, maar op een manier waarop mensen elkaar vinden in hun overeenkomsten in plaats van in verschillen. Poortmans: 'Als je naar de teksten kijkt van onze plaat, dan is een

KILLTHELOGO

RESET
PIAS

Bands met een activistische inslag: er is hard nood aan. Want zolang mensen op sociale media in hun zelfgecreëerde echokamers geen alternatief geluid meer horen, is muziek een perfect vehikel om aan het licht te brengen dat het ook anders kan. Soms voelt het alsof er in de jaren 90 meer activistische bands rondliepen dan nu. Denk aan Downset, Rage Against The Machine en One Minute Silence. Ik bedoel maar: hoeveel kun je er naast Fever 333 nog meer noemen die een behoorlijk publiek bereiken? Het Vlaamse killthelogo is wat dat betreft een zeer welkome aanvulling. Dit door David Bottrill (o.a. Tool) geproduceerde debuutalbum 'Reset' zegt qua titel al voldoende: op allerlei fronten zouden we eens opnieuw moeten beginnen, want huidige systemen werken niet meer. Denk aan big data, de farmaceutische industrie, kapitalisme, consumptie en meer. De band brengt die boodschap in twaalf vurige en enorm pakkende tracks. Nummers als 'The Deep State' hebben daarbij veel weg van One Minute Silence, terwijl 'The Warehouse Moguls' doet denken aan Downset en 'In The Factory' op het titelloze debuut van Project 86 absoluut niet had misstaan. 'Iconoclast' roept herinneringen op aan At The Drive-In, om maar even aan te geven hoe breed het album als geheel toch klinkt. 'Reset' geeft los van de boodschap dan ook een energiek en bovenal heerlijk nostalgisch gevoel. Wie bij het beluisteren van Fever 333 datzelfde gevoel krijgt als bij Rage Against The Machine in de nineties, zal ook met dit killthelogo tijden van weer beleven. De band biedt wat dat betreft een heerlijke crossover van rap, metal, nu metal en meer. De eerste tekstregel van het album vat het allemaal overigens goed samen: 'It's been almost twenty years. And we're deeper than we've ever been'. Zo'n twintig jaar geleden maakte de Vlaamse band .calibre furore met 'Kill The Logo', ook een activistisch album. Het zijn leden van die groep die zo'n twee decennia later de beweging die men toen probeerde te vormen, voortzetten. En dat is gezien de staat waarin de wereld verkeerd momenteel heel hard nodig. Vette plaat! (BN)

groot stuk niet gericht op het verdelen van mensen in kampen. We willen juist mensen laten zien dat we in kampen worden verdeeld. Door big data, big pharma, door al die mechanismen in de maatschappij die in de afgelopen dertig jaar exponentieel zijn geëvolueerd. Waardoor we er niet meer bij stil staan hoe hard we eigenlijk toch ook geleefd worden. Je ziet nu al met zoiets als de coronamaatregelen – waarin wij geen partij kiezen – hoe mensen daarin weer tegen elkaar uitgespeeld worden. Ze zouden zich beter kunnen verenigen, maar het tegenovergestelde gebeurt: ze worden tegen elkaar opgezet. Wat wij willen laten zien aan de mensen is dat we ons niet moeten laten uitspelen tegenover elkaar.'

Mies vervolgt: 'Ik denk dat je zou schrikken hoeveel mensen er ook zo over denken. Maar iedereen is totaal gepreoccupeerd met wat er op ons af wordt geschoten. De huur moet worden betaald, de leningen, het eten, de lange termijn, ... Gaan we nog een pensioen hebben? Welke zekerheden kunnen we nog creëren? Al die shit is ondermijnd. Al die dingen waar onze ouders en grootouders voor hebben gevochten, zijn allemaal afgekalfd en wij staan ernaar te kijken. Vooral onze generatie. Wij hebben dat zien verdwijnen.'

GEEN PERFECTIE VEREIST

Poortmans is duidelijk over de rol die killthelogo kan spelen. 'Het doel is niet dat iedereen aan de juiste kant van de lijn gaat fietsen. Nee, wij willen eerder mensen aan het denken zetten en inspireren met betrekking tot hoe ze in het leven staan. En uiteindelijk, als iedereen een klein beetje bijdraagt, gaat er ook op lange termijn iets veranderen. Wij willen dat inspirerend zaadje zijn, zeg maar. Onze rol is niet de perfecte leerling in de klas zijn, want wellicht zijn we dat ook niet.' Mies: 'Perfectie is niet vereist. We willen echt niet het idee uitdragen dat je super straight edge, vegan of wat dan ook moet zijn om iets te mogen zeggen in het sociaal debat. Want dat is niet waar. Iedereen is van waarde en kan iets bijdragen, of dat nu klein of groot is. Ik denk dat de tijd inderdaad rijp is om kleine ideeën te poneren waarvan mensen zeggen: 'Dát kan

ik doen! Dat is voor mij geen grote opoffering. Ik ga dat doen, want als dat effect sorteert, waarom niet?' Als we met die kleine ideeën een kritieke massa kunnen bereiken van mensen die kleine stappen zetten, dan hoop ik dat dat bijdraagt aan het grote geheel.'

De band doet dat zonder belerend te zijn. Anti-kapitalisme klinkt misschien leuk, maar uiteindelijk moet er ook brood op de plank komen. Mies: 'Ik geloof niet in het feit dat wij ons volledig moeten marginaliseren om dat punt te maken. Het gaat er deels over: als je de keuze kunt maken, dan is het leuk als je dat overweegt en ervoor gaat of er een alternatief voor vindt. Maar de strijd zit ondertussen op een heel ander niveau. Op hoe wij consumeren. Als we daar starten, kunnen we superveel veranderen volgens mij. Want wij zijn verslaafd gemaakt aan consumeren. Op een superslimme manier. Het zit in onze psychologie en in ons instinct om te verzamelen en daar waarde aan te koppelen. Wij zeggen niet dat je onderdeel van het probleem bent als je voor bijvoorbeeld een multinational werkt. Dat is helemaal niet waar. In mijn teksten moet ik natuurlijk heel vaak over anekdotes en zeer specifieke dingen spreken, omdat het anders gewoon te ruim gewaarwel is. Het gaat daar effectief over feiten of over uit de context getrokken feiten. Maar in wezen zou het moeten gaan over eenheid, gemeenschappelijke grond en de kleine dingen die we allemaal kunnen doen. Het zou heel leuk zijn als mensen mee zouden gaan in dat debat over wat we allemaal kunnen doen. De tijd is er inderdaad naar.' ●

